

Comentariul poeziei In limba ta scrisa de Grigore Vieru- a treia parte

Numai prin limba aceasta, a ta, cititorulule, si in care ti se adreseaza poetul, numai prin acest grai iti poti spune dorul, nesfarsitul dor, sentiment specific romanesc: "in limba ta ti-e dor de mama". Fiinta adorata simbol central al creatiei lui Vieru, mama, nu putea lipsi nici din aceasta poezie, relatia mama-grai fiind evidenta.

Tautologiile "vinul e mai vin" si "pranzul e mai pranz", alaturi de constructia unor comparative de superioritate pentru substantivele "vin" sj "pranz" devin procedee artistice de inalta forta- expresiva.

Antiteza creata prin verbele a rade sj a plange apare intr-o reluare deloc gratuita in fiecare strofa sublimand sentimentul de profund si nedezmintit respect fata de acest "sirag de piatra rara".

Durerea, mangaierea, cantecul, bucuria - toate se regasesc in graiul nostru dulce. Si daca dintr-o cauza oarecare, aceste minunate stari sufletesti nu-si pot gasi expresia in cuvinte, solutia vorbei nerostite se va afla, cu demnitate, "tot in limba ta":

"Iar cand nu poti
Nici plange sj nici rade,
Cand nu poti mangaia
Si nici canta,
Cu-al tau pamant
Cu cerul tau in fata,
Tu taci arunce
Tot in limba ta".

Verbul a putea imbraca forma negativa a prezentului, pers. a II-a, singular, din ratiunea intaririi depline a afirmatiei rostite in ultimele doua versuri. Adjectivul posesiv, insotind substantivele ce definesc universul romanesc, cerul si pamantul ("Cu-al tau pamant cu cerul tau"...) converg spre unitatea de nezdruccinat dintre locuitorul acestor plaiuri sj "duminica sa fara sfarsit", care este limba romana.

Imperecherea cuvintelor "limba ta" se transforma si ea in repetitie, deloc suparatoare, ce revine in primele strofe ca un lait-motiv. Finalul devine concluzie de suflet: cantecul, ca si tacerea, se zamislesc "Tot in limba ta".

Inlantuite printr-un sensibil ritm interior, cuvintele ce curg in trei strofe de cate 8 versuri libere, se convertesc intr-o antologica oda a limbii romane, a bucuriei si nadejdii de a ramane vesnicii stapani ai acestei lumini, revarsate cu darnicie peste "mosia" noastra.